

Morts, vius i rucs a les Gavarres

Caminar per les Gavarres menant un ruc és una experiència ALEIX MONGUILLOT.

A banda de fer les pujades als Àngels la diada del Pilar que organitzava la Guàrdia Civil i una ruta en 4x4 pels seus camins polsegosos, es pot dir que totes les vegades que havia trepitjat de ferm les Gavarres, aquest bosc que s'allarga del Gironès fins a tocar mar al Baix Empordà, havia sigut per visitar espais on criminals havien cavat tombes per amagar els cadàvers de les seves víctimes, que es van acabar descobrint sovint per gràcia dels boletaires que ronden per aquells verals. Vaig ser al pou de can Vergeli de Sant Cebrià dels Alls, a Cruïlles, on el 1998 van trobar els cossos d'Inge Dörh i Rolf Hesse, mare i fill, uns milionaris alemanys que havien desaparegut a Calonge. Vaig ser pels boscos de Fitor al punt on el 1999 un boletaire va trobar un cadàver mig enterrat que van acabar identificant com a José Fuentes Cantano, un cambrer que anomenaven Ricardo i que havia desaparegut a

Platja d'Aro. El 1999 els periodistes d'aquest diari vam ser en un bosc arran de Cassà on José Luis Cumbreño havia anat a mal enterrar la seva dona, Gloria Falcón, que havia matat a casa seva a Maçanet de la Selva. Un tip de caminar per les Gavarres ens vam fer el 2006 amb el col·lega Marc Bataller per anar in situ a fotografiar el forat que, si no ens vam equivocar, havia sigut la fossa de Mercè Pérez Gil, la dona de Caldes assassinada pel seu home, Jordi Garcia Hidalgo. Se n'han trobat més, de restes que han acabat a la carpeta dels NN, i que potser no tindran mai noms, i també se sospita que hi ha en algun lloc les restes de persones desaparegudes. Ara no m'estendré en el cas de l'expòsita que arribat a la vellesa es va decidir a explicar que havien matat un home en un bordell i l'havien enterrat en algun punt de les immenses Gavarres. I tampoc donaré detalls de les expedicions fetes per intentar trobar el lloc on un anònim ens va assegurar que hi havia enterrat el cos d'un home desaparegut, perquè aquesta història mereix un capítol a part. De totes maneres, si el confident anònim és viu, i aprofitant que ara Google és molt precís i ens vol fer arribar les coordenades del lloc de la fossa marcades en un mapa millor que aquell guixot que ens va fer a mà, encara ens ho podríem tornar a mirar...

El cas és que finalment, després de tan rondar per les Gavarres per afers criminals o tràgics, aquesta setmana finalment he pogut contemplar i trepitjar les Gavarres des d'una perspectiva diferent. He conegut el projecte de vida personal i animal del Roquetal, una masia refugi especial. La casa d'un home peculiar, entre asceta i eremita, que no vol dir que no sigui sociable. És l'Aleix Monguillot, que al seu dia, allà on en diuen civilització, va ser veí del "monarca de la Bisbal", el malaurat Albert Solà, el pretès fill del rei emèrit. Actualment, Monguillot, al seu retir de les Gavarres (connectat al món per mòbil i xarxes socials, això sí), té de companys un escamot de rucs que s'ocupen de mantenir net el sotabosc i acompanyen els visitants que concerten rutes turístiques. Només la mainada té dret a muntar els rucs. Jo vaig fer la caminada tot menant la Murtra. Ens vam entendre bé. Una bona experiència, la caminada amb Monguillot, el col·lega Marc Salgas i els rucs, que els humans del grup vam acabar amb bon menjar i bona tertúlia a la vora del foc del Roquetal i els animals pasturant a fora. Qualsevol vagi a buscar escenes de crims. Ha sigut prou viu l'Aleix Monguillot de refugiar-se en aquest espai amb uns companys, els rucs, que cap mal fan a ningú. Llarga vida als rucs de les Gavarres!

Publicat a:

-El Punt Avui. Girona 25-05-2023, Pàgina 32

-El Punt Avui. Nacional 25-05-2023, Pàgina 32

Font del document:

<http://www.elpuntavui.cat/punt-divers/article/4-divers/2293152-morts-vius-i-rucs-a-les-gavarres.html>